

ת"פ 22266/06/10 - מדינת ישראל נגד ראפע איברהים, באהזאת אבו גוש

בית משפט השלום בירושלים

18 פברואר 2015

ת"פ 22266-06-10 מדינת ישראל נ' איברהים ואח'

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. ראפע איברהים
2. באהזאת אבו גוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה יוסי קנר- מתמחה

הנאשמים וב"כ עו"ד שי ויזלברג

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. ביום 22.12.13, לאחר שמיעת ראיות התביעה, הרשיע כב' השופט שמעוני את הנאשמים בהתאם להודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות בהתאם לסעיף 380 ו-382 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.11.09 תקפו הנאשמים בצוותא חדא את איוב שבש (להלן: "**המתלונן**") וגרמו לו חבלות של ממש, זאת בשל סכסוך שהתגלע בין המתלונן לבין אחיו של נאשם 1. על פי המתואר, נאשם 1 חנק את המתלונן והצמידו לקיר בעוד נאשם 2 חבט בגבו. המתלונן הצליח לחמוק מהנאשמים ולברוח, אולם אלה רדפו אחריו ונכנסו אל החדר בו הסתתר ונאשם 2 חבט באגרופיו בפניו של המתלונן. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמה למתלונן רגישות מעל עין ימין ופצעים בשפה העליונה והתחתונה בפיו.

עמוד 1

3. על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוסכם כי הנאשמים ישלחו לשירות מבחן וכל אחד מהצדדים יהא חופשי בטיעונו.

4. ביום 14.9.14 ב"כ המאשימה טענה בפני כב' השופט שמעוני כי עמדת המאשימה היא לעונש מאסר שירותה בעבודות שירות והדין נדחה לצורך קבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות והועבר לטיפול בשל יציאתו של השופט שמעוני לשבתון ממושך לפני פרישתו לגמלאות.

5. ביום 14.12.14 נקבע בפני דיון טיעונים לעונש, אולם מאחר ובפני הממונה על עבודות שירות היו חסרים מסמכים בעניינו של נאשם 1 לא הושלמה חוות הדעת בעניינו והצדדים טענו לעונש בעניין נאשם 2 בלבד בישיבה היום נשמעו בטיעונים לעונש גם בעניינו של הנאשם 1 והוא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 1

6. בתסקיר שירות מבחן מיום 7 בספטמבר 2014 פורטו נסיבות חייו של נאשם 1, מהם עולה כי הנאשם בן 29, רווק, מתגורר באבו-גוש, סיים 10 שנות לימוד ועובד באופן מזדמן בשיפוצים. הנאשם עזב את לימודיו על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. כיום, הנאשם מאורס, ועתיד להתחתן בקרוב.

7. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית. בשיחה עם רופא המשפחה נמסר לקצינת המבחן כי הנאשם מטופל תרופתית בשל דיכאון ומאז הטיפול הנאשם נמצא במצב רגשי יציב. לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות שבוצעו בין השנים 1999 ועד 2003 שבגינן הוא אף נדון לעונשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

8. באשר לעבירה הנדונה, הנאשם לקח אחריות חלקית לביצועה ולדבריו הוא הגן על עצמו ולא הייתה כוונתו לפגוע במתלונן. יחד עם זאת, הוא מסר לקצינת המבחן כי הוא מבין את טעותו ואת חומרת מעשיו. קצינת המבחן התרשמה כי הרקע למעשיו שילוב בין השתייכותו לחברה בה כבוד המשפחה הוא ערך עליון ובין אישיותו הבלתי בשלה וקשייו לווסת את דחפיו ותוקפנותו. לצד זה הביע הנאשם לפני קצינת המבחן נכונות לערוך שינוי בחייו.

9. קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם אין מוטיבציה לשינוי. יחד עם זאת, לאחר שהנאשם נשלח בשנית לשירות המבחן, הנאשם הסכים להשתלב בטיפול על מנת לבחון לעומק את המניעים שבבסיס התנהגותו והוא השתלב בטיפול פרטני אחת לשבוע, לכן קצינת המבחן המליצה על הטלת מבחן ומאסר שירותה בעבודות שירות לתקופה קצרה וכן מאסר על תנאי.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 2

10. בתסקיר שירות מבחן מיום 7 בספטמבר 2014 פורטו נסיבות חייו של נאשם 2, מהם עולה כי הנאשם בן 41

נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בבית הוריו באבו גוש ועובד כטבח במלון. לחובתו שתי הרשעות קודמות הראשונה משנת 1993 בגינה הורשע בעבירת גניבה ונדון לעונש מאסר על תנאי וקנס והשנייה משנת 2006 בגין עבירה של הסעת שב"ח ונידון למאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

11. התרשמותו של קצין המבחן היתה כי הנאשם חווה ילדות קשה בצל יחסים מורכבים על אביו וניכר כי במשך שנים התקשה הנאשם לגבש זהות עצמאית ולהתקדם בתחום החברתי והמשפחתי אולם בשנים האחרונות חל שיפור במצבו, הוא הקים משפחה ועובד באופן סדיר וניכר כי הוא בעל כוחות לתפקוד נורמטיבי.

12. באשר לעבירה הנדונה, הנאשם אישר מעורבותו בתקיפת המתלון והביע צער על מעשיו והכרה בכך שפגע במתלון, עם זאת צמצם בתיאור מעשיו וטען כי פעל לאחר שראה את המתלון מאיים על חברו (נאשם 1) וחש צורך להתערב כמו כן הנאשם התקשה להסביר את הסיבה לתגובתו ומסר שפעל מתוך לחץ. קצין מבחן הסביר כי בשל צמצום תיאור המעשה והעובדה שהנאשם שלל כוונה מוקדמת, הוא התקשה להעמיק עמו במניע לביצוע העבירה ומשכך הוצע לנאשם להשתתף בסדנא לשליטה בכעסים הכוללת 16 פגישות שבועיות בנות שעה וחצי כל אחת והוא הביע רצון לקחת בה חלק.

13. בשל כך המלצת קצין המבחן היתה לאפשר לנאשם לקחת חלק בטיפול ולהטיל עליו עונש של עבודות שירות לתקופה קצרה אשר מחד יהווה עונש מוחשי ומציב גבולות ומאידך יאפשר לו לשוב לעבודתו בהקדם בנוסף ביקש קצין מבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה לשם השתתפותו בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן.

14. ביום 1 בדצמבר 2014 הוגש תסקיר משלים כמצוות כב' השופט שמעוני (ר' פרוטוקול דיון מיום 14.9.14). נכון ליום הגשת התסקיר לקח הנאשם חלק ב-11 מתוך 16 מפגשים. הנאשם נכח במפגשים למעט מפגש אחד שהתקיים במועד בו חל חג מוסלמי.

15. התרשמות מנחי הקבוצה הייתה כי השתתפותו של הנאשם היא עקבית, הוא הפנים את תכני הקבוצה והיה ניכר כי הוא לומד להשתמש בכלים לשליטה בכעסים יחד עם זאת בלט למנחי הקבוצה כי בולט אצל הנאשם דפוס התנהגות מרצה כאשר הוא מנסה להציג עצמו כאדם מאופק ומתקשה להכיר במצבים בהם פועל באופן אימפולסיבי.

16. קצין המבחן שב על המלצתו מהתסקיר הקודם תוך שהוא מציין כי בהתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם עובד באופן סדיר לפרנסת משפחתו והשתתפותו בתוכנית הטיפול יש להטיל על הנאשם עונש של חודש מאסר שירות בעבודות שירות, עונש מאסר על תנאי וצו מבחן לחצי שנה לצורך השלמת הטיפול.

טיעוני הצדדים לעונש

17. ב"כ המאשימה עתר למתחם שנע בין עונש מאסר בעבודות שירות ברף הגבוה שלו לבין 18 חודשי מאסר. לדברי ב"כ המאשימה, על בתי המשפט להילחם בתופעת האלימות בדרך של ענישה מחמירה. לדבריו הערכים עליהם בא החוק להגן עוגנו בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ופגיעה בערכים אלה מצריכה תגובה

עונשית הולמת.

18. באשר שלנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם 1 שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הרשעתו האחרונה משנת 2006, לנאשם דפוסי אלימות והוא לא שינה את דרכיו. חלוף הזמן לא ניתן לזקוף לזכותם של הנאשמים שכן הם הודו בסיום פרשת התביעה וההליכים נדחו מעת לעת לצורך קבלת תסקירים בעניינם.

19. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות בעבירות גניבה והסעת שב"ח. ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם 1 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן ועל נאשם 2 להטיל 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות תוך שהיא מבקשת לדחות את המלצת שירות המבחן אשר המליץ על הטלת חודש מאסר שכן לדידו עורך התסקיר חרג מסמכויותיו כשנקב בעונש קונקרטי.

20. ב"כ הנאשם פתח את דבריו בכך שהנאשמים מודעים למעשיהם ויודעים כי עליהם לתת את הדין על כך. לדידו, על בית המשפט לאזן בין השמירה על הערכים המוגנים עליהם בא החוק להגן לבין השמירה על הערכים שבענישה ראויה לנאשם שנותן את הדין, הנאשמים עברו הליך של שיקום משמעותי. לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות. הנאשמים שינו את אורח חייהם.

21. הנאשם 1 עובד כעצמאי בעבודות שיפוצים, הוא עומד להינשא. הוא עבר טיפול משמעותי במסגרת סדנא לשליטה בכעסים, הוא בנה בית ולקח אחריות מלאה למעשיו. נאשם 2 נישא ונולדו לו שלושה ילדים, הוא עובד במשרה מלאה כטבח במלון ומפרנס יחיד של משפחתו. ב"כ הנאשם הציג מסמך ממחלקת הרווחה המעיד על מצבה הכלכלי של משפחתו (נ/1) ב"כ הנאשמים ביקש כי בית המשפט יחרוג מהמלצת שירות המבחן וימנע מהטלת עונש מאסר.

22. הנאשם 1 בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על המעשה, בונה בית ומקווה להתחתן. מסר כי מצבו הכלכלי קשה, הוא חי באי וודאות ורוצה להשלים עם המשפט ולהינשא ולהתחיל בחיים חדשים.

23. הנאשם 2 בדברו האחרון לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה עליהם וטען כי עשה זאת ברגע של טיפשות. לדבריו כיום הוא נשוי ואב לילדים והוא מפרנס אותם ואת הוריו אצלם הוא מתגורר. הנאשם הביע חשש מכך שאם יוטל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות הוא עלול לאבד את פרנסתו.

מתחם העונש ההולם

24. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

25. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא ההגנה על ביטחון, שלומו ושלמות גופו של אדם. מדובר בתקיפה בצוותא שגרמה לחבלות והכל על רקע סכסוך קודם. העונש הקבוע לצד עבירה זו הוא עד 6

עמוד 4

שנות מאסר ומכאן שהמחוקק ראה בחומרה מעשה זה.

26. בחינת **מידת הפגיעה בערך המון** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך המון. נאשם 1 תקף יחד עם נאשם 2 את המתלון. נאשם 2 חבט בגבו של המתלון בעוד נאשם 1 אווז בו ובהמשך רדפו השניים אחר המתלון לתוך מקום עבודתו ונאשם 2 חבט באגרופיו בפניו של המתלון וכתוצאה מכך נחבל המתלון בפניו.

27. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**

עיון בפסיקה מלמד כי במקרים אחרים בהם היה מדובר בתקיפה חד פעמית, ללא חבלות קשות, וללא שימוש בכלי נשק, הוטלו עונשים החל מעבודות שירות וכלה במאסרים לתקופות ממושכות. [ראו ת"פ מחוזי (ת"א-יפו) 23616-08-14 **מדינת ישראל נ' אספה ואח'** (מיום 30.12.14) וכן סקירתו של כב' השופט קובו בת"פ (פ"ת) 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ** (מיום 8.1.14)].

28. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; על-פי עובדות כתב האישום שבהן הורשע חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירה הוא בכך שהוא חנק את המתלון והצמידו לקיר, הוא החל בפעילות האלימה בעוד שהנאשם 2 הצטרף אליו. יחד עם זאת, חלקו בביצוע העבירה היה חמור יותר שעה שלקח חלק פעיל בתקיפה. נאשם 2 חבט בגבו ובפניו של המתלון וגרם לו לחבלות.

ב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; תקיפתו של המתלון במכות ואגרופים על ידי שני המתלוננים עלולה הייתה לגרום לחבלות קשות הרבה יותר מכפי שנגרמו בפועל.

ג. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה; סכסוך בין המתלון לבין אחיו של נאשם 1 הביאה את הנאשמים לתקוף את המתלון. ראוי להדגיש כי יש להוקיע כל שימוש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים.

29. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** את מעשהו של נאשם

1 הוא בין מאסר קצר אשר ירוצה בעבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר והעונש ההולם את מעשהו של הנאשם 2 וזאת בהתחשב בחלקו המשמעותי יותר בביצוע העבירה ובכך שהוא גרם חבלות בפניו של המתלון הוא בין 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר.

העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). מאז ביצוע העבירה עברו למעלה מחמש שנים, הגם שחלוף הזמן אינו יכול להיזקק לזכותם של הנאשמים הרי שמשך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות מהווה מדד לשינוי אורחות חייהם של הנאשמים בתקופה זו. כאשר אני שוקלת מחד את הצורך בהרתעת הרבים ואת העובדה שהנאשמים תקפו בצוותא חדא את המתלון, יש להתחשב מחד בחלקו המשמעותי יותר של הנאשם 2 וכי המתחם בעניינו גבוה

יותר ומנגד לנאשם 1 יש עבר פלילי משמעותי בתחום עבירות אלימות, בעוד שלנאשם 2 אין עבר פלילי בעבירות אלימות. עוד התחשבתי בכך שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם, לקחו אחריות למעשיהם ועברו טיפול משמעותי בתחום האלימות. הנאשם 1 מבקש להתחיל חיים חדשים ולהינשא ונאשם 2 עובד במקום עבודה קבוע ומאז ביצוע העבירות הוא הקים משפחה והוא המפרנס היחיד בבית. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהטיל עונש קל יותר ממאסר וזאת בהתחשב בהמלצת שירות המבחן, אולם החלטתי להטיל עונש ברף התחתון של המתחם.

30. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בנווה עמית. הנאשמים מוזהרים כי הפרת תנאי השירות עלולה להוביל למאסרם. על נאשם 1 להתייצב ביום 12.4.15 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע והמועד שבו יתייצב הנאשם 2 ייקבע על ידי הממונה בתוך 30 יום.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות למעט תגרה.

ג. כל אחד מהנאשמים יפצה את המתלונן בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה,
18/02/2015 במעמד הנוכחים.
חנה מרים לומפ, שופטת